

Voedselbossen voor paarden als antwoord op biodiversiteits- en klimaatcrisis?

Laten we de 70.000 hectare paardenweiden die Vlaanderen rijk is omvormen tot natuurgebieden in plaats van de groene paardenwoestijn die ze vandaag zijn. Dat opmerkelijk voorstel doet eco-ondernemer en landschapsarchitect Louis De Jaeger op de website van MO om de biodiversiteits- en klimaatcrisis in Vlaanderen aan te pakken.

🕒 5 JANUARI 2022 – LAATST BIJGEWERKT OM 5 JANUARI 2022 13:02

Lees meer over:

biodiversiteit

voedselbos

Paardenhouderij

Om die crises aan te pakken, hebben we grond nodig in Vlaanderen. Maar die is er niet, zo stelt De Jaeger vast. “Minister Demir doet haar best om aan 2.000 hectare grond te komen voor extra bos, maar minister Crevits heeft liever niet dat daarvoor geraakt wordt aan landbouwgrond. Niet geheel onterecht natuurlijk”, luidt zijn analyse [in MO*](#).

Tegelijk stelt hij vast dat 70.000 hectare van het Vlaamse grondgebied bestaat uit “groene paardenwoestijn”: steriele groene kaalgevreten grasvelden met grazende viervoeters. “Paarden zijn nochtans van nature prairiedieren, geen gazondieren. Paarden moeten naast gras, kruiden, struiken en bomen eten. En dat is veel beter dan de extreem dure zakken paardenvoeding met duizend-en-één supplementen”, klinkt het.

“ Weiden waar niets anders dan gras staat, zijn een pure marteling voor paarden

Louis De Jaeger - Eco-ondernemer

De Jaegher noemt weiden waar niets anders staat dan gras, een pure marteling voor paarden. “Een paard moet uitgedaagd worden om zijn hoofd te strekken in alle mogelijke richtingen: gras in de laagte, bomen in de hoogte, struiken in de verte. Paarden die op een groene kaalvlakte zitten, worden ook mentaal doodgemaakt.” Hij maakt daarbij de vergelijking tussen een gezellig ingerichte kamer en een kale isolatiecel. “Wat heb jij liever?”, vraagt De Jaeger.

Net als veel mensen was de eco-ondernemer tot voor kort ook kwaad op de verpaarding in Vlaanderen. “Nochtans hou ik van paarden en sla ik een uitnodiging tot paardrijden zelden af. Maar ik was vooral misnoegd over het feit dat we 70.000 hectare grond in Vlaanderen alleen al ‘verspilden’ aan deze dieren”, legt hij uit. Nu hij kennis heeft gemaakt met ‘paddock paradise’, de natuurlijke paardenbiotoop of het nabootsen van hoe een paard duizenden jaren geleden leefde, is dat veranderd.

Een paardenweide moet een plek worden met versmallingen, water, obstakels, een heuveltje, struiken, bomen, geneeskrachtige kruiden, enz. “Zo wordt het een voedselbos voor paarden als het ware”, meent De Jaeger. “Met de nodige richtlijnen kunnen we deze weides omtoveren tot heuse natuurgebieden.”

Hij wijst erop dat het paard centraal blijft staan, maar dat de opslag van CO2 en het in stand houden van bloei en habitat een belangrijke rol krijgen. “Zo kunnen we de verpaarding van ons landschap zien als een zegen. Het zorgt niet alleen voor een gelukkiger paard, maar ook voor mooiere weilanden die in waarde stijgen. Waar wachten we nog op”, klinkt zijn uitnodiging.

Louis De Jaeger is landschapsarchitect, lid van landbouwdenktanks en auteur van “We eten ons dood” en “Ontwerp je eigen voedselbos”.

Bron: MO*

VILT vzw

Koning Albert II Laan 35
1000 Brussel
Belgium

Contact

T • 0473 59 41 39
M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: <https://www.facebook.com/vilt.nieuws/>

screenreader.visit us on our twitter page: https://twitter.com/vilt_nieuws

screenreader.visit us on our linkedin page: <https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/>

screenreader.visit us on our instagram page: <https://www.instagram.com/vilt.nieuws>

© 2024 VILT vzw, all rights reserved |

[Privacy policy](#)

[Copyright](#)

[Cookie Policy](#)

Webdesign by Who Owns The Zebra